

Saksframlegg og innstillinger til Engerdal fjellstyres møte 08.06.21.

Sak 41.21	Ark 012.1	
Godkjenning av innkalling og sakliste for møtet.		

Sak 42.21	Ark 012.1	
Godkjenning av møtereferat fra møtet den 27. april 2021.		

Sak 43.21	Ark 112	<i>Saksbeh.: OOps</i>
Økonomirapport 1. tertial 2021.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Regnskapsoversikt pr 30. april 2021.

Bakgrunn

I ”Stillingsbeskrivelse for daglig leder (DL)”, vedtatt av fjellstyret i sak 03.13, fremgår det i pkt. 22 at ”(...) DL skal legge fram regnskapstall m/kommentar for 1. tertial innen 15. juni for styret, og 2. tertial innen 15. oktober.(...)”. Økonomirapport for 1. tertial 2021 legges herved frem til behandling.

Fjellstyrets mål er å ha en løpende kostnadskontroll og god oversikt over sin økonomiske situasjon. I forbindelse med fjellstyrets arbeidsmøte den 23. mars i år, har fjellstyret landet på at det skal legges fram et tertialregnskap etter 1. tertial, samt en mer grundig halvårsrapport med regnskapstall for årets første 7 måneder.

Erfaringer fra 2019 og 2020 gjør også at den økonomiske rapporteringen under året, nå mer relaterer seg til periodisert budsjett, enn sammenligning av forbruk på samme tidspunkt tidligere år.

På bakgrunn av dette legges det nå fram et tertialregnskap pr 30. april og forbruk målt mot periodisert budsjett.

Administrasjonens vurdering

Fjellstyrets virksomhet er mangfoldig, og det er et relativt stort regnskap. Både inntekter og utgifter fordeler seg ikke jevnt over året. Det er i tertialregnskapet gjort en periodisering av kjente utgifter pr måned. Dette for å redusere usikkerheten i presenterte tall målt opp mot vedtatt budsjett, og for at det skal være lettere å se kostnadsutviklingen gjennom året.

Regnskap pr 30. april vil allikevel ikke kunne gi svar på alle spørsmål. Det vil spesielt være usikkerhet knyttet til inntektene, og spesielt i år med de restriksjoner og konsekvenser pågående Korona-pandemi kan medføre.

Administrasjonens vurdering.

Kostnader:

Målt opp mot periodisert budsjett ser en følgende hovedtrekk:

- På **avdeling 1 Lønns- og Personalkostnader**, ser en at beregnede kostnader ser ut til å stemme høvelig bra overens med faktisk forbruk. Regnskapstallet viser riktignok et merforbruk i forhold til budsjett. Noe av dette skyldes at pensjonskostnaden hittill ligger over prognosen i budsjettet. En annen årsak er etterbetaling av lønn fra 2020 samt lønnsutvikling utover det som er lagt til grunn i beregningene brukt ved budsjettering.
- På **avdeling 3 Administrasjon** er det jevnt over et mindreforbruk sammenlignet med budsjetterte kostnader. Regnskapskostnadene er riktignok høyere enn periodisert budsjett, men skyldes i stor grad periodisering (tidspunkt for fakturering). Men det er ikke urimelig at regnskapskostnadene kan bli noe høyere i år som følge av bytte av revisor samt innskoloring av ny medarbeider.
- På **avdeling 4 Fiskeanlegget** er det totalt sett et lite merforbruk sammenlignet med periodisert budsjett. Dette skyldes i all vesentlighet innkjøp av fiskefôr, der kostnadene ikke fordeler seg jevnt gjennom året.
- På **avdeling 5 Drift statsallmenning** er det merforbruk på kostnader knyttet til skjøtselstiltak i statsallmenningen. Dette skyldes et utlegg fjellstyret har hatt i forbindelse med tjenestosalg til Nasjonalparkstyret. Kostnaden er dekket inn i sin helhet på inntektssiden på *konto 5-3401: Refusjon diverse arbeidsoppdrag*. Det er også et merforbruk sammenlignet med periodisert budsjett på *konto 5-6540: Inventar og utstyr allmenningen*. Dette relaterer seg til innkjøp av nye rastebord for utplassering ved koier og buer.
- For **avdeling 9 Koier og buer** er driftskostnadene høyere enn periodisert budsjett, noe som henger sammen med arbeid med å gjøre klar tre nye utleiehytter. Kostnadene knyttet til salgsprovisjon er også høyere enn periodisert budsjett, noe som henger sammen med en markant økning i salgsinntektene, se avsnitt om inntekter.

Inntekter:

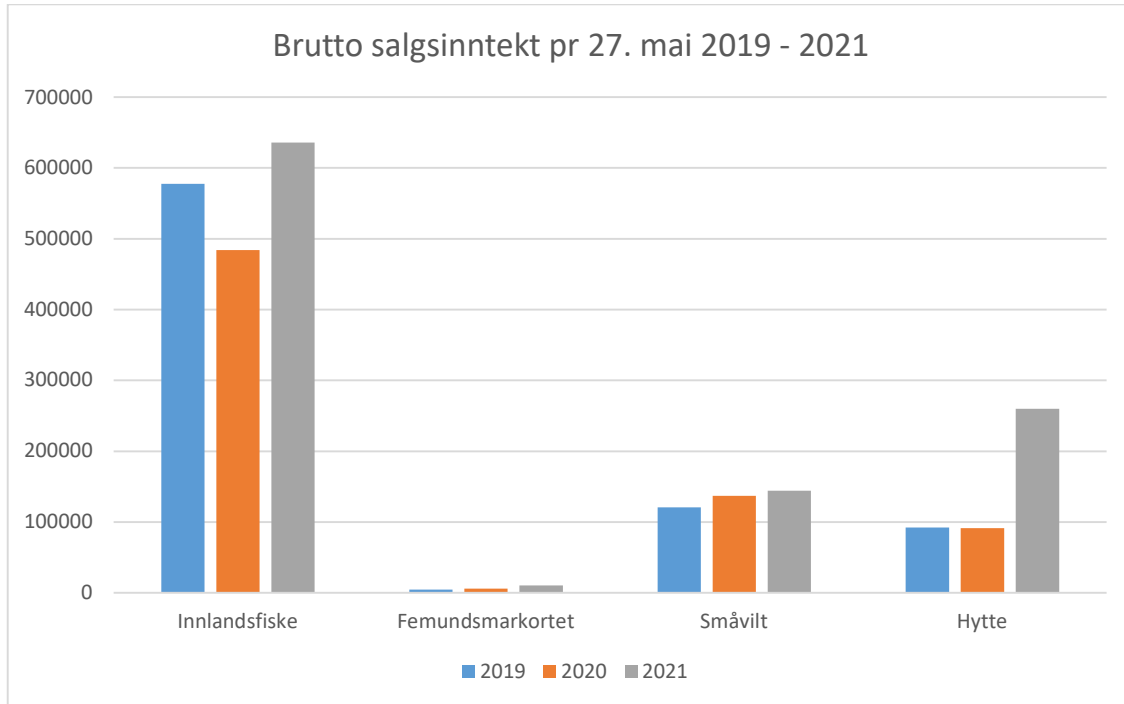
Når det gjelder inntekter vil mange av disse ikke fordele seg jevnt over året, slik at det er vanskelig å si helt sikkert hvordan sluttresultatet blir. Noen tendenser kan en imidlertid se ved å sammenligne med tidligere år.

Som det er redegjort for tidligere (bl.a. i arbeidsmøtet den 23. mars), ligger det an til å bli en netto reduksjon (beregnet til kr 135 000,- pr 23/3-21) i tjenestosalget for 2021. Dette bildet har

ikke endret seg vesentlig, sjøl om rammebeløpet har økt noe under sesong knyttet til oppsyn motorferdsel i utmark.

Derimot ser det ut til at noe av denne inntektssvikten kan kompenseres med økte inntekter på andre områder. Det er fortsatt tidlig å si noe sikkert om dette, men ved sammenligning av salgsinntekter på denne tiden av året de 3 siste åra, kan gi en indikasjon på at budsjetterte inntektsmål er realistiske.

Budsjettjustering:

I 2020 ble en del av investeringene knyttet til koier og buer dekket gjennom driftsbudsjettet, og avsatte midler på Investeringsbudsjettet ble aldri tatt i bruk. I 2021, er det behov for å investere mer enn vedtatt investeringsbudsjett. Det foreslås derfor at Investeringsbudsjettet økes fra kr 50 000,- til kr. 160 000,- (+ 110 000,-). Dette behovet relaterer seg til:

1. innkjøp av nye senger til 3 koier (Brenthaugen, Hansbekken og Sveenkoia): kr 35 500,-,
2. behov for båter til Tjønnoddkoia, Brenthaugen og Hansbekken. Ved Brenthaugkoia ligger det riktignok en båt, men denne er en tilårskommen plastbåt som har tendenser til krakelering og dermed ansees som et miljøproblem. Det ønskes derfor å utstyre disse koiene med en 16-17 fots god robåt. Innkjøpspris for slike er mellom kr 20 000,- og 24 000,- avhengig av modell og størrelse. Et godt og spenstig alternativ vil være å kjøpe inn lokalproduserte trebåter, men dette vil sannsynligvis medføre at innkjøpskostnaden øker 2-3 ganger. Trebåter krever noe mer årlig stell enn en glassfiberbåt, men ligger betraktelig bedre i vannet og fremstår estetisk vakrere.

3. Det er i løpet av våren innkjøpt utedøer til Hansbekkoia og Sveenkoia. Det er behov for ytterligere 2 stk til Sorksjøkoia og Nymokoia. Pris pr stk for disse er kr 16 000,-.

Konsekvensen for driftsbudsjettet ved økte investeringer, er økte avskrivninger. Regnet på et helt år, kan avskrivningen settes til kr 32 000,-. Dette kan dekkes opp ved at annen kostnad innen avdelingen reduseres tilsvarende. Dette er imidlertid ikke ønskelig, siden vi må ta en kostnader og investeringer knyttet til koier og buer for å gjøre dem attraktive og i akseptabel stand for utleie slik intensjonen har vært.

Som figuren på foregående side viser, er inntektsmålet knyttet til koier og buer i ferd med å nås. Det er derfor realistisk at en dekker opp økte avskrivninger med økte inntekter. Det foreslås derfor ikke å justere driftsbudsjettet, men investeringsrammen ønskes økt.

Oppsummering:

Daglig leders oppfatning er at det er god kostnadskontroll og budsjett disiplin i fjellstyret. Det er ved utgangen av april for tidlig å fastslå hvorvidt budsjetterte mål nås eller ikke, men det ser ut som utviklingen i økonomien er tilfredsstillende. Fjellstyret rådes derfor til å ta økonomirapporten til etterretning.

Samtidig bes det om at investeringsbudsjettet økes slik at nødvendige investeringer knyttet til koier kan gjøres.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Engerdal fjellstyre tar økonomirapport pr 1. tertial 2021 til etterretning.
2. Investeringsbudsjett for 2021 justeres slik at total investeringsramme knyttet til koier og buer settes til kr 160 000,-. Konto 9-6000: Avskrivninger endres fra kr 50 000,- til kr 72 000,- ved at budsjett rammen utvides tilsvarende.

Sak 44.21	Ark 334.1	Saksbeh.: OOps
Godkjenning av avtale om vandrebirøkt på statsallmenningen i Engerdal		

Saksdokumenter vedlagt:

- Forslag til avtale.

Bakgrunn

Engerdal fjellstyre har i en årrekke hatt avtale med Hedmark Birøkerlag om plasser for plassering av bikuber på Statsallmenningen. Totalt dreier det seg om ca 163 plasser rundt omkring på allmenningen. Bruken av plassene organiseres av birøkerlaget.

Nåværende avtale ble inngått for perioden 2017 tom 2019. Det ble gitt ett års forlenging av avtalen administrativt på forsommeren 2020. Birøkerlaget har tilsvarende avtaler med grunneiere i bl.a. Trysil og Rendalen.

Fjellstyret behandlet forslag til ny avtale i oktober 2020, sak 67.20. Saken ble utsatt, og daglig leder fikk i oppdrag å utrede mer om prisnivå, mulighet for nye plasser samt totalt antall plasser i bruk og antall kuber pr plass. Daglig leder har derfor under våren hatt jevnlig kontakt med birøkerlaget og har også hatt et arbeidsmøte med lokale birøktere for å gjennomgå alle forhold avtalen regulerer på et grundig vis.

Antallet plasser har endret seg i løpet av de åra fjellstyret har hatt avtale med Birøkerlaget om utplassering av kuber. Noen plasser er flyttet i forhold til utgangspunktet, noen er opphørt og noen har kommet til. Pr i dag er det 126 koordinatfestede plasser på statsallmenningen i Engerdal. Det bør være 1,5-2 km mellom hver plass slik at ikke det skjer sammenblanding, og plassene må ligge ved veg av slik standard at den kan trafikkeres med bil og tilhenger. Brukere kan ha inntil 25 kuber pr plass. Brukerne betaler en årlig sum til Birøkerlaget for disponering av plassen, uavhengig av om den blir brukt eller ikke. Birøkeren velger selv om plassen blir brukt eller ei, og antallet kuber varierer fra år til år. Det er forholdene som i stor grad avgjør utnytting. I dårlige år (kulde, dårlig lyngblomstring m.m.), kan derfor birøkeren velge å avstå fra bruk fordi kost/nytteforholde blir ugunstig. Birøkerlaget har en egen «Vandreforskrift» som er de interne reglene birøkterne må forholde seg til. Det er i utgangspunktet Birøkerlaget som har ansvaret for oppmerking av plassene, mens det er birøkerens ansvar å rydde plassen etter bruk. Det føres en viss kontroll gjennom sesong med at ordningen fungerer ihht til avtale og øvrige regler.

Det legges derfor fram et nytt, justert forslag til avtale for godkjenning.

Administrasjonens vurdering

Engerdal fjellstyre har gjennom inneværende leieperiode hatt et utmerket og problemfritt samarbeid med Hedmark birøkerlag. I så måte er det naturlig at fjellstyret er positive til å forlenge avtalen for tre nye år på høvelig samme vilkår.

Statsallmenningen har i utgangspunktet, fra naturens side, svært gode og attraktive områder for lynntrekk. Det er imidlertid årstidsvariasjoner, og ikke alle år er like gode. For noen år tilbake var det dessuten skader på en del bikuber forårsaket av bjørn. Dette har ikke forekommet de siste åra etter det administrasjonen kjenner til. De utsatte plassene har da også dels hatt strømførende gjerde, som sikkert har gjort nytte. Det jobbes på prosjektbasis med å gjerde inn bikubene, slik at en unngår skader fra bjørn.

I henhold til tidligere avtaler, har fjellstyrets oppfatning vært at det er 128 plasser. Dette gir da en pris pr plass på 330,- pr år. Fjellstyret har nok ikke ajourført sin oversikt på mange år. Oversikten som Birøkerlaget sjøl har, viser at det er 163 plasser i bruk i dag.

Nåværende avtale (2017 – 2019 med ett års forlenging) har tatt utgangspunkt i en indeksregulert pris pr plass på kr 360,- (pris pr plass var 330,- i foregående avtaleperiode). Med 128 registrerte plasser, gir dette en årlig leiesum på kr 46 080,-. Det er nå gjort en gjennomgang av antall plasser med Hedmark Birøkerlag, som viser at det nå, ved inngangen til ny avtaleperiode, er 126 registrerte plasser. Altså er antallet plasser totalt redusert med to.

Forslaget som foreligger i dag tar utgangspunkt i en plasspris på kr 393,-. Totalsummen som birøkerlaget skal betale fjellstyre blir da kr 49 518,-. Dersom nye plasser kommer til, vil de ble fakturert utover totalbeløpet i avtalen.

Det er enighet mellom partene at en ved anledning ser over plassene for plassering av kubene, og justerer disse dersom det er nødvendig. Det kan dessuten være aktuelt å legge ut flere plasser, siden etterspørselen er stor. Dette arbeidet må imidlertid gjøres sommerstid, og det tar dessuten noe tid og rekognosering. Administrasjonen foreslår derfor at avtalen utformes slik at nye plasser kan legges til underveis, jfr pkt 3, og at disse registreres og koordinatfestes slik at de er kjent for begge parter. Dersom nye plasser legges til betales en ekstra leie med kr 393,-. Pr plass utover avtalens grunnbeløp.

Til sammenligning betaler Birøkerlaget mellom 300 og 325 kroner pr plass i tilgrensende områder i Rendalen.

For øvrig har ikke birøkerlaget uttrykt noen ønsker om endringer i avtalen, og det er heller ikke noe ønske fra fjellstyrets side om å endre avtalen vesentlig. Administrasjonens oppfatning er at avtalen fungerer bra, og anbefaler derfor fjellstyret om å godkjenne den.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Engerdal fjellstyre godkjenner for sin del framlagt avtale med Hedmark birøkerlag vedrørende vandreplasser på statsallmenningen i Engerdal.
2. Daglig leder undertegner avtalen på vegne av Fjellstyret.

Sak 45.21	Ark 351.1	Saksbeh.: LRP/OOps
Godkjenning av avtale vedr. vegen Snerta Elvbrua.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Mail fra kommunen
- Forslag til ny avtale
- Notat ang. driftsresultat 2015 – 2019

Bakgrunn:

Bomveien mellom Snerta og Elvbrua eies av Engerdal kommune. I 2000 startet en prosess rundt organiseringen og driften av veien. Veien har vært en fylkesvei, men ble senere en kommunal vei. Kommunen tok da initiativet overfor Statskog og fjellstyre ift. å lage et veiselskap, eller få driftstilskudd fra disse to. I et møtereferat fra kommunen i 2001, står det at verken fjellstyre eller Statskog ønsker å overta veien. På dette møtet ble også saken rundt bompenger diskutert. Saken har videre vært oppe i utredningskomiteen og kommunestyret våren 2001. I et brev til Engerdal fjellstyre datert 07.09.01 skriver Engerdal kommune «et alternativ er å legge ned veien som kommunal vei, kommunen fortsetter å eie veien, men setter vedlikeholdet til privat hold. Da blir veien definert som privat vei, og det er opp til kommunen selv å bestemme om det skal bommes. Bakgrunnen for at fjellstyret er involvert, handler om saken rundt bompenger og dilemmaer rundt kommunal virksomhet.

Kommunen ønsker en tilbakemelding innen 01.10.01 på om fjellstyret er interessert i mulig overtakelse av drift av vegen. Dette var oppe i fjellstyremøte 8. oktober 2001. Her står det at «Engerdal fjellstyre ikke har noe primært ønsker om å ta over veien eller stå ansvarlig for drift». Det står videre at «hvis ingen andre tar ansvaret, er fjellstyre villig til å gå inn i konkrete forhandlinger med kommunen med sikte på å få til en driftsavtale». I november 2001 legger kommunen fram et avtaleutkast. Avtaleutkastet ble vedtatt på et fjellstyremøte med virkning fra 01.07.2005 med en prøveperiode på 3 år. Etter dette har avtalen rullet og gått opp gjennom årene med 5 års intervall. En eventuell evaluering i 2005, finnes ikke hos fjellstyre.

Denne avtalen mellom Engerdal kommune og Engerdal fjellstyre angående drift og vedlikehold av bomveien mellom Snerta og Elvbrua har nå igjen utløpt. Det er derfor behov for en avklaring ift. videre drift av veien. På bakgrunn av dette har administrasjonen hatt to møter med kommunen for å diskutere og avklare saken. På det første møtet ble eierforholdet til veien diskutert, og det ble behov for å avklare eierforholdet. På det andre møtet ble ny avtale og samarbeid rundt veien diskutert.

Etter disse møtene har kommunen fulgt opp saken og kommet med skriftlige punkter de mener bør være med i en ny samarbeidsavtale/driftsavtale mellom Engerdal fjellstyre og Engerdal kommune (se e-post, datert 21.05.)

Administrasjonen har så utarbeidet forslag til en ny driftsavtale, se vedlegg.

Med bakgrunn i opplysningene ovenfor skal fjellstyre ta stilling til en ny avtale med Engerdal kommune rundt drift og vedlikehold av bomveien mellom Snerta og Elvbrua.

Administrasjonens vurdering:

Engerdal fjellstyre har gjennom mange år driften veien og tatt et ansvar som i utgangspunktet er positiv for både kommunen og allmenningen. Når det nå skal tas stilling til en eventuell ny driftsavtale, er det viktig å se saken ut fra dagens situasjon når det gjelder bruk, økonomi og veiens tilstand.

På sommertid er veien forholdsvis mye brukt av fiskere, turister, gjennomreisende og andre turfolk. Det er mange fine naturlige stoppesteder som brukes og som bidrar til friluftaktivitet. Fiske er viktig for Engerdal kommune og fjellstyre. Snerta - Elvbrua er et av de områdene hvor fisketuristene kommer år etter år. Det bør derfor være av interesse for fjellstyret at veien er kjørbar og åpen på sommertid.

På vinterstid er veien mindre brukt, og den har periodevis vært stengt på grunn av svelling. Driftsutgiftene på vintertid er forholdsvis store. I 2020 var inntektene på veien 56 195,- mens vedlikeholdsutgiftene var 69 343,- Av disse utgiftene var 40 000,- brøytekostnader. Dette viser at vintervedlikeholdet utgjør hovedgrunn til de årlige underskuddene. I denne sammenhengen må fjellstyret sette behov og bruk opp mot kostnad hvis de ikke ønsker å betale mye i driftskostnader selv. Administrasjonen mener man ikke lenger kan forsvare en vinteråpen vei, så lenge det ikke finnes penger til annen vedlikehold. Slik veien er nå, bør det utarbeides en langtidsplan for utbedring av veien slik at den generelle standarden på veien heves. Veien trenger en oppdragering skal det forsvares at den er bommet, og for at den skal være trygg å ferdes på. Vinterstenging vil utløse mer penger selv om inntektene vil gå litt ned i vinterhalvåret. Disse pengene kan brukes til vedlikehold på sommerstid, og det er på den måten mulig å tenke litt mer langsiktig ift. vedlikehold og utbedring av veien.

Engerdal kommune er i denne sammenhengen helt klare. De er ikke med på å dekke en vinteråpen vei. Ønsker Engerdal fjellstyre en vinteråpen vei, må fjellstyret dekke det av egen kasse. De har bare interesse av å være med på et samarbeid på sommervedlikehold, og at veien er åpen i sommerhalvåret. De sier videre at hvis eiere/brukere av Elvsætra ønsker å få brøytet stekningen fra Elvbrua til Elvsætra, må dette skje ut fra eget ønske, ansvar og egen regning. Tar Engerdal kommune over vedlikeholdet av veien igjen, vil veien bli stengt.

Videre vil Engerdal kommune bidra med kr. 15.000,- pr. år til vedlikehold på sommertid. Dette er for at det på sikt kan bli et overskudd til større vedlikeholdsoppgaver. Tidligere avtaler sier at kommunen skal være med på å dekke et evt. underskudd på inntil 15.000 pr år. Med dette tiltaket og at det ikke brukes penger på vintervedlikehold, blir det mulig å få til en økonomisk reserve til større vedlikeholdsoppgaver.

Engerdal kommune ønsker i utgangspunktet et samarbeid mellom Statskog, kommunen og fjellstyret om driften av veien. De mener alle parter bør ha en interesse av veien og ønsker også at Statskog bør delta. De ønsker at vedlikeholdsutgiftene skal deles på de 3 aktørene. Målet bør være å få med Statskog i samarbeidet fra 01.01.2022. Statskog er den eneste grunneier på begge sider av veien hele strekningen mellom Elvbrua og Snerta. Statskog bør derfor være med i en felles driftsavtale, ettersom de åpenbart bør ha interesse av at veien fortsatt holdes åpen. Dette kommer Engerdal kommune til å jobbe med frem til årsskifte.

Under møtene som har vært, ble det også snakket om behovet for et årlig dialogmøte mellom partene. Det er behov for et møtepunkt hvor forskjellige problemstillinger knyttet til

vedlikehold, økonomi og generelt samarbeidet rundt veien og andre problemstillinger kan være tema. Dette mente begge parter kunne være nyttig og en fin mulighet til å utvikle samarbeidet mellom partene.

Slik saken er nå, er det mange løse tråder som ikke er endelig bestemt. Kommunen har flere forhold de bør avklare og tatt beslutninger rundt. Administrasjonen ytret allikevel et ønske ovenfor kommunen at det kom på plass en avtale, om ikke annet en midlertidig til kommunen har fått jobbet mer med saken. Slik det er nå, har fjellstyret ansvar uten en gjeldene avtale. På bakgrunn av dette legger administrasjonen frem et forslag til avtale som vil gjelde til et eventuelt nytt forslag fra kommunen foreligger.

Det finnes også en mulighet der fjellstyre velger å ikke fornye avtalen og heller ikke tar på seg noen form for ansvar for veien. I denne sammenhengen er administrasjonen bekymret for fremtiden til veien og om den i det hele tatt blir åpen for allmenn ferdsel. I våre øyne bør derfor fjellstyre ha en interesse av at veien.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Engerdal fjellstyre forlenger avtalen mellom Engerdal kommune angående driften av veien mellom Snerta – Elvbrua for perioden f.o.m. 15. 06. 2021- t.o.m 15. 06 2026, etter vilkår definert i vedlagt avtaleforslag.
2. Daglig leder gis fullmakt til å underskrive avtalen

Sak 46.21	Ark 137	Saksbeh.: LRP/OOps
Søknad om bidrag: Utbedring av molo/brygge, Båttstø camping		

Saksdokumenter vedlagt:

- Søknad m/vedlegg fra Båttstø camping, datert 5.05.2021
- Bidragsbudsjettet 2021
- Kostnadsoverslag

Bakgrunn:

Båttstø camping søker om økonomisk støtte til bygging av molo tilknyttet bryggen på campingplassen. Det søkes fjellstyre om 80 000,- til prosjektet.

I 2016 ble det anlagt brygge med en liten molo ved Båttstø camping. De fleste av campingens gjester er fiskeinteresserte, og det har vært en sterkt økende trend at gjestene har med seg egen båt. Den eksisterende båthavna er godt skjermet for vind fra nord. Vinden fra sør er like sterk, og brygga og båter er derfor svært utsatt. Det er nesten ikke mulig å fortøye båten uten at båter og brygga blir skadet skriver søker, og det er derfor helt nødvendig å gjøre noe. Søker har nå fått tillatelse til å utvide moloen med 50 meter. Det skal tas opp stein fra sjøbunnen og sjøkanten for å fylle opp ny moro. Dette vil føre til at de får en god og trygg båthavn hvor campingen kan leie ut båtplasser til flere enn bare sine egne gjester. De har også båtslipp. Fra før finnes det nesten ikke båtplasser i Elgå, og ingen båtslipp. Tiltaket vil derfor ha stor betydning for hele bygda og det vil på den måten ha en allmenn nytteverdi.

Trenden med fisketurister med forholdsvis store båter øker på Femund. Det er flere og flere som ønsker å feriere i Femund Engerdal med båt, og søker mener derfor det er viktig at det legges til rette for at folk skal kunne utøve det friluftslivet de ønsker. I denne sammenhengen ønsker søker å utvikle sin virksomhet for å tiltrekke seg flere gjester og skape helårsarbeidsplasser.

I utgangspunktet synes søker det er en kommunal oppgave å legge til rette for båtslipp og båtplasser på Femund. Dette skriver søker er vanlig praksis andre steder i Norge, blant annet på Mjøsa og langs kysten. Det har ikke kommet noen signaler fra kommunen rundt denne problemstillingen, og søker tar da et eget initiativ på bakgrunn av behov og potensial for utvikling i området.

Tiltaket det søkes om er ressurskrevende. Søker håper Engerdal fjellstyre kan være med å bidra i dette prosjektet som kommer mange til gode.

Utvidelse av moloen er en del av et større prosjekt på Båttstø. Det jobbes også med utvidelse av 8 nye helårs plasser til campingvogn. Får å få dette til, må det flyttes steiner. Disse kan brukes i byggingen av moloen, og så er det fint å få gjort alt samtidig.

Søker har innhentet tilbud og prosjektet skal utføres av Per Joar Kviltén. Kostnadsoverslaget ligger som vedlegg i saken. Søker ønsker å sette i gang så fort som mulig og utnytte gode forhold knyttet til vannstand.

Søker er kjent med at søknadsfristen for tilskudd til allmennyttige formål har gått ut. Behandlingen av og tillatelse til tiltaket har tatt tid, derfor kommer søknaden så sent.

Administrasjonens vurdering:

I henhold til vedtatt bidragsbudsjett med regler for 2021, kan denne søknaden vurderes både som et fellestiltak og et enkelt-tiltak innenfor reiselivsnæringen. I bidragsbudsjettets retningslinjer kommer det fram at det for næring, reiseliv er” (...) *fellestiltak innen markedsføringen av Femund-Engerdal som reiselivsmål, samt fellestiltak innen produktutvikling, salg og kompetanse (...)*” som skal prioriteres. Det står videre ift. enkelt-tiltak” (...) *Unntaksvis kan det gis bidrag til enkelt-tiltak når tiltaket er spesielt nyskapende (helt nye produkter eller markeder) (...)*” Denne søknad faller naturlig inn under tiltak knyttet til reiselivet og handler om videreutvikling av et produkt/virksomhet som vil ha positive følger for flere enn bare søker. Det kan vurderes som et fellestiltak fordi det vil gagne flere enn bare søker. Flere vil ta turen til Elgå, bruke bedriftene som er der, og legge igjen penger. Det kan også vurderes som et enkelt-tiltak fordi dette er et tilbud som vil dekke et behov som til nå ikke er dekt og som på den måten er innenfor et marked som de tidligere ikke har kunnet markedsført seg.

Tilskuddet det søkes om utgjør 30,6% av den totale kostnaden prosjektet er beregnet til. Dette viser at et evt. bidrag fra Engerdal fjellstyre vil ha stor betydning for prosjektet og søker.

Fjellstyre har vært positive til ett liknende prosjekt tidligere. Byggeprosjektet ved Femundsenden fikk tildelt penger, men dette ble aldri realisert.

Slike prosjekt koster penger. For de som ønsker å leve av reiseliv i Engerdal, er det viktig å tenke utvikling og være fremtidsrettet. Søker har belyst saken godt i sin søknad og har et klart ønske at dette tiltaket skal komme mange lokale virksomheter til gode. Det er mange små foretak i Engerdal, og det er fint at søker har et perspektiv også litt utenfor sin egen virksomhet. Samarbeid og utvikling til gode for flere er bare seg selv, er kanskje nøkkelen til å utvikle Femund Engerdal som reisemål. Dette perspektivet skal søker ha ros for å ha.

For Engerdal fjellstyre er fiske og friluftsliv viktige inntektskilder. Disse aktivitetene er klart de største både for Engerdal fjellstyre og reiselivet i Engerdal. Det er derfor viktig at de lokale reiselivsbedriftene klarer å beholde og utvikle sitt omdømme som et eldorado for disse aktivitetene. Pandemien har hatt sine følger for reiselivet i Norge og Engerdal. Søker skal absolutt ha ros for å tørre satse i en tid som for mange har vært vanskelig. Samtidig er kanskje dette også riktig tidspunkt å gjøre det. Det rapporteres fra hele landet om økt aktivitet innenfor fiske og friluftsliv.

Administrasjonen mener tilrettelegging og utvikling av tilbud knyttet til fiske og friluftsliv i Engerdal kommune er viktig. Dette er noe fjellstyret jobber med daglig, og et viktig punkt ift. konkurransen om de potensielle kundene. Fiske er og vil være, et av de viktigste innsalgene knyttet til aktivitetsferie i Engerdal. Tiltaket søker ønsker penger til, er i denne sammenhengen i trå med fjellstyrets daglige virke og i våre øyne et godt tiltak ift. utvikling.

Administrasjonens forslag til vedtak må uansett være negativt, så lenge årets pott til allmennyttige formål er brukt opp. Dette synes administrasjonen er synd så lenge tiltaket i våre øyne er så godt. Søknaden faller som tidligere nevnt godt innenfor fjellstyrets definerte satsingsområder og søker viser i sin søknad pågangsmot og et blikk rettet mot fremtiden.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Søknaden fra Båttstø camping om tilskudd til bygging av molo, avslås. Begrunnelsen til avslaget er at årets midler er brukt opp.

Sak. 47.21	Ark 476	Saksbeh.: LRP/OOps
Søknad om terrengleie hundesport, Norsk Schäferhund Klubb		

Saksdokumenter vedlagt:

- Mail, Norsk Schäferhund Klubb
- Kart

Bakgrunn.

Norsk Schäferhund Klubb søker Engerdal fjellstyre om terreng til sitt årlig brukshundkurs ved Sølenstua. Kurset er planlagt hele uke 26, 28. juni – 2. juli. 2021. Søknaden gjelder terrenget nord for Sølenstua Dressurområde, på begge sider av veien ned til Galthuet. Området er utenfor Galtsjøen Naturresevat.

Søker er usikker på om området vil bli benyttet, men søker slik at de har alt i orden hvis det skulle bli behov.

Fjellstyret skal gi sitt samtykke til denne type arrangementer etter § 8 i *Lov om hundehold (hundeloven)*.

Administrasjonens vurdering.

Norsk Schäferhund Klubb har søkt Engerdal fjellstyre om terreng over flere år. Etter hvert har det blitt mange som kommer til Engerdal for å trene hunder på en eller annen måte. Mange har base rundt Sølenstua, mens andre tar turen til Sømådalen. Hundemiljøet er stort, og aktiviteten bidrar på den måten positivt inn på lokal verdiskaping. I denne saken er Sølenstua ønsket som base, og dette vil være kjærkomment for de og næringslivet ellers.

I denne saken, er det viktig at arrangørene blir gjort oppmerksom på forholdet til allmennheten. De må ha forståelse for at andre også bruker naturen og ta hensyn. Forholdet til viltet er også relevant i denne saken. Aktiviteten vil utelukkende dreie seg om sporttrening. I dette tilfellet er hundene i bånd, og aktiviteten vil være i veldig kontrollerte former. Dette kurset er på et tidspunkt hvor viltet er som mest sårbare. Derfor er det særdeles viktig at arrangørene tar utstrakt hensyn og lar viltet få være i størst mulig grad uforstyrret. Økt bruk av utmarka generelt sommerstid (sopp- og bærplukking, turgåing, fiskere m.m.) er også et moment. Det vil i dette området bli høyere totalbelastning av menneskelige aktiviteter disse dagene. Dette er antakelig generelt negativt for dyrelivet i området.

Arrangementet går av stabelen i god tid før både småviltjakt og elgjakt tar til. Dette er gunstig for å unngå interessekonflikter mellom brukergruppene. På bakgrunn av dette, og at fjellstyret generelt har vært positive til denne type arrangementet tidligere, også Norsk Schäferhund Klubb tidligere henvendelser, vil administrasjonen anbefale fjellstyret å gi sitt samtykke til arrangementet. Administrasjonens forslag er derfor i tråd med vedtak i tidligere og liknende saker.

Administrasjonens forslag til vedtak:

Engerdal fjellstyre godkjenner med dette at terrengene skissert på vedlagt kart benyttes under brukshundkurs arrangert av Norsk Schäferhund Klubb i uke 26, under følgende vilkår:

1. Det skal tas ustrakt hensyn til viltet under planleggingen, tilretteleggingen og gjennomføringen av arrangementet. Engerdal fjellstyre skal orienteres eller involveres hvis det oppstår uønskede hendelser.
2. Norsk Schäferhund Klubb sender en kort orientering til fjellstyret i etterkant av arrangementet med oversikt over hvor mange hundeevipasjer som var i aktivitet.
3. Avgiften er kr 150,- pr hund pr dag. Vi sender faktura når vi har mottatt orienteringen med oversikt over det totale antall ekvipasjer som har deltatt.
4. Samtlige merkebånd og eventuelle skilt etc. fjernes umiddelbart etter at konkurransen er avsluttet.
5. Det skal tas hensyn til og etableres en positiv kommunikasjon overfor andre brukere og besøkende i området.

Sak 48.21	Ark 622.2	Saksbeh.: OOps
Samtykke for hundetrening - Hundelovens §8 – Rovviltfellingslaget.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Dispensasjon fra båndtvangsbestemmelsene.
- Kopi av Fjellstyrets samtykke i 2020.

Bakgrunn

Rovviltfellingslaget i Engerdal er en del av et interkommunalt samarbeid med skadefellingslag i Nord-Østerdal. I forbindelse med arbeidet med å gjøre skadefelling mest mulig effektiv, er det fokus på å få fram gode hunder til formålet. Dette gjøres bl.a. ved at de har åteplasser som muliggjør sporing og slipp på ferske spor etter store rovdyr. Det er planlagt 2 åteplasser på statsallmenningen i Engerdal.

Det søkes derfor om grunneiers samtykke til hundetrening ihht Hundelovens §8. I statsallmenning er det fjellstyret som gir slikt samtykke, og det kan settes rammer og vilkår for aktiviteten.

Fjellstyret har gitt slik tillatelse flere år tidligere også, senest i 2020 (se vedlegg)

Administrasjonens vurdering

Dispensasjon fra båndtvangsbestemmelsene setter visse vilkår for at hund kan slippes i forbindelse med trening. Det samme har fjellstyret gjort i tidligere samtykker. I og med fjellstyret og kommunen vurderer saken ut fra to ulike ståsteder og roller, er heller ikke vilkårene like. Det er mulig at dette er uhensiktsmessig. Fra fjellstyrets side har det vært viktig å hensynta reindriftsnæringens interesser, at trening på bjørn ikke skjer for tett opptil hisesong og at så langt mulig det ikke slippes med overlegg på binner med unger. Videre har det vært viktig for fjellstyret at treningen skjer i oversiktlige former (som dokumenters ved loggføring), at øvrige interesser i allmenningen hensyntas og at åteplassene ryddes en gang pr sesong.

Det er ikke gjort kontroll fra fjellstyrets side hvorvidt det skjer. Fjellstyret har heller ikke mottatt noen loggføring i etterkant som viser hvordan ordningen er benyttet, noe samtykket forutsatte.

Når det gjelder selve åteplassene, vil det være ulike meninger om disse. For de som er avhengig av å finne ferske spor å trene på vil det være en stor ressurs. Slike åteplasser vil tiltrekke seg åtseletere, og medfører derfor en økt trafikk i de områder de ligger. For bufe, tamrein og øvrig vilt kan dette være uhensiktsmessig. Ikke sikkert alle elgjaktlag er like begeistret for å ha jevn bjørnetrafikk i terrenget gjennom sommeren. Det kan også være uhensiktsmessig for friluftslivet for de turgåere som ikke ønsker å møte rovdyr i skogen. For de som synes det er spennende å se store rovdyr, kan slike plasser gi økte muligheter. Det er derfor viktig at disse plassen velges med tanke på å redusere mulige konflikter.

Når det gjelder tillatelse til åting for store rovdyr så er dette et forhold for seg, og er i utgangspunktet forbudt. Det reguleres gjennom *Forskrift om utlegging åte og foring av vilt*, og Statsforvalteren kan gi tillatelse til utlegging av åte til bjørn. Åting for jerv kan skje i forbindelse med lisensfelling og til gaupe kan det åtes i gaupebås. Forskriften tolkes også slik at siden Statsforvalteren kan pålegge grunneier å rydde opp åteplasser som er problematisk, må det følgelig også være slik at den som legger ut åte har klarert dette med grunneier. Det må forutsettes at det interkommunale fellingslaget har disse formalitetene på plass.

For reindriften og bufeholdet er det en stor fordel at uttak av skadegjører gjøres raskt og effektivt når skadefelling foregår. Det er derfor viktig at det finnes bra hunder tilgjengelig i de situasjoner dette kreves. Av hensyn til disse næringene bør derfor fjellstyret stille seg positive til søknaden om trening av hunder.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Engerdal fjellstyre gir sitt samtykke i henhold til Hundelovens §8, til trening av hunder i rovviltfellingslagets regi. Dette samtykket gis under forutsetning av:
  - a. Treningen foregår utenfor reinbeiteområdet.
  - b. Det tillates trening for inntil 2 hunder om gangen
  - c. Det føres liste over tidspunkt sted og hvem som slipper hunder. Dette leveres Engerdal Fjellstyre innen 1.november hvert år.
  - d. Det skal tas hensyn til bruksrettsutøvelse og allmennhetens bruk av statsallmenningen.
  - e. Trening av hunder på bjørn tillates ikke etter den 15 oktober.
  - f. Trening av hund på binne med unge tillates ikke.
  - g. Åteplassene skal ryddes en gang pr. sesong slik at de framstår som skjøttet.
2. Dette samtykket forutsetter at det er gitt dispensasjon fra båndtvangsbestemmelsene og at øvrige nødvendige tillatelser for skissert trening foreligger. Samtykket gjelder i fram til 31.12.2023.

Sak 49.21	Ark 611.4	Saksbeh.: OOps
Prinsipper om opplæringsjakt på statsallmenningen i Engerdal.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Ingen.

Bakgrunn

Fjellstyret har fått et par henvendelser med spørsmål som dreier seg om mulighet for opplæringsjakt på rådyr. I den forbindelse er det relevant at styret tar en gjennomgang av tilbudet om opplæringsjakt på statsallmenningen i Engerdal.

For Storstiltjakt er det gjennom behandlingen av opplegg for elgjakta, diskutert forhold knyttet til opplæringsjegere. Her er ordningen slik at personer som faller inn under kategorien opplæringsjeger for storstiltjakt, altså som:

- Er mellom 16 (eller fyller 16 år i kalenderåret) og 18 år.
- Har bestått jegerprøveeksamen.
- Er under forsvarlig (direkte) tilsyn av person over 20 år som har betalt jegeravgift i minst 3 år og avlagt godkjent storstiltprøve inneværende år.
- Har foreldres/foresattes samtykke.

kan delta på storstiltjakt hos oss. I praksis er det opp til hvert enkelt jaktlag å bestemme deltagelsen. Opplæringsjeger kan ikke telle som ordinært medlem på jaktlaget på tildelingstidspunktet, og står følgelig heller ikke på avtalen som inngås med alle jaktlagets medlemmer.

For småviltjakt tilbyr vi opplæringsjakt for alle som oppfyller kravet som opplæringsjeger på småvilt, d.v.s:

- Fyller 14 år i kalenderåret og til ungdommen har fylt 16 år.
- Er under forsvarlig (direkte) tilsyn av person over 20 år som har betalt jegeravgift i minst 3 år.
- Har foreldres/foresattes samtykke.

får tilbud om gratis jaktkort innenfor jaktperiode og med de samme begrensinger og regler som øvrige jegere med ordinære jaktkort har. Det er ikke krav om at tilsynsperson har gyldig jaktkort, men må oppfylle kravet som tilsynsperson. Dersom tilsynsperson ikke har gyldig jaktkort kan denne ikke bære våpen. F.eks. det er mulig å få opplæringsjakt på rype hos oss, sjøl om ikke tilsynsperson har fått kort. Da må tilsynsperson være med, men ikke bære eget våpen.

Opplæringsjakt på småvilt er det som Fjellstyret har informert om, og således kunngjort at vi tilbyr på vår hjemmeside.

Problemstillinger knyttet til opplæringsjakt aktualiserer seg for vår del i de tilfeller der jaktformen er sterkt begrenset ift tilgjengelighet, f.eks rypejakt, bukkejakt på rådyr og beverjakt.

Etterspørselen etter opplæringsjakt er generelt ikke stor, men noen henvendelser er det hvert år. I år er spørsmålsstillingen reist om hvorvidt ungdom som oppfyller kravet som opplæringsjeger for storviltjakt, kan oppnå jakt på rådyrbukk (bukkekort) hos oss. Etterspørselen etter denne muligheten har ikke vært aktuell tidligere, i hvert fall er det sjelden spørsmålet har kommet opp. Fjellstyret har ingen fastsatt rutine eller opplegg for dette.

For å delta i bukkejakt på rådyr, må jegeren oppfylle kravet for deltagelse på storviltjakt. Det er krav om bruk av rifle som oppfyller krav til anslagsenergi m.m., har godkjent skyteprøve og krav om tilgang til godkjent ettersøkshund. Det er også slik at siden rådyr i lov og forskrift defineres som storvilt, må en oppfylle kravet for deltagelse i storviltjakt for å kunne utøve slik jakt. Sjøl om det for så vidt er tillat med hagle under ordinær rådyrjakt.

Spørsmålsstillingen utløser flere forskjellige vurderinger, og siden det i beste fall er lenge siden fjellstyret har gjennomgått sine prinsipper rundt det, legges saken fram for fjellstyret.

Administrasjonens vurdering

Muligheten for opplæringsjakt er god på det viset at ungdom som interesserer seg for jakt, kan gå ved siden av erfaren jeger en stund før en «står på egne ben». Dette gjør jegeren tryggere i jaktutøvelsen, og sikrer at ungdommen har nødvendig erfaring før en må ta viktige avgjørelser i jaktsituasjoner på egenhånd. Dette er i Fjellstyrets interesse.

Fjellstyret har i stor grad vært veldig positivt innstilt på å gi mulighet til opplæringsjakt, spesielt på småvilt. Ulike typer småviltjakt er antakelig også de jaktformer som de fleste starter med, dels pga aldersgrensen, men også pga tilgjengeligheten. Mulighet for småviltjakt er relativt lett å oppnå i Norge.

Daglig leders oppfatning er at i forhold til opplæringsjakt på storvilt, fungerer ordning bra. Det er ikke kjent at det foregår ureglementert opplæringsjakt på elg. Det ble for noen år tilbake diskusjon hvorvidt opplæringsjeger kan telle som medlem i jaktlaget på tildelingstidspunktet. Dette kan vurderes på to ulike vis. På ene siden er det kurant all den tid jaktutøvelsen skjer ihht til reglene, og det for de fleste vil dreie seg om at en sannsynligvis blir ordinær jeger i løpet av 1-2 år, altså i avtaleperioden. På den annen side kan ordningen skape uheldig spekulasjon i forhold til kravet om jaktlagssammensetning. Fjellstyret i Engerdal har valgt en linje der jegeren ikke kan telle som jaktlagsmedlem før en har status som ordinær jeger. Men det er ikke egne bestemmelser hos oss som er til hinder for at opplæringsjeger som oppfyller kravet kan delta på elgjakt.

Ulempen med ordningen fjellstyret praktiserer for opplæringsjakt på elg er at det kan være vanskelig tilgjengelig for ungdom som ikke har personer i nær familie som jakter elg. I andre områder arrangeres det derfor s.k ungdomsjakter, ofte i regi av NJFF, men også visse fjellstyret har hatt slike arrangementer bl.a. på villrein. Her i Engerdal er det gjennom «Femund Ung» i regi av Femund Jeger og Fiskerforening, gitt mulighet til at ungdom kan

delta på rådyr, hare og fuglejakt i løpet av kommende høst. Dette gir de ungdommene som er interessert, og som vanskelig oppnår å være med på jakt ellers, en mulighet.

For opplæringsjakt på småvilt er erfaringen at det opplegget som er praktisert, har fungert tilfredsstillende. Det er stort sett lokal ungdom som har benyttet seg av den. Nå har ordningen heller ikke blitt markedsført, utover at det ligger informasjon om den på vår hjemmeside. «Dilemmaet» har vært knyttet til ønske om opplæringsjakt på rype når korttilgangen er begrenset. Dette har imidlertid ikke medført noen vesentlig større etterspørsel, og det er heller ikke grunn for at ordningen blir misbrukt. Jakten tilbys i de perioder og med de begrensinger som er for de ordinære jaktkorta.

For å rede ut dette med opplæringsjakt knyttet til rådyr og bever, foreslås det at det kan tilbys opplæringsjakt under ordinær rådyrjakt. Slik jakt tilbys ved at opplæringsjegeren tildeles et «Kompiskort» vederlagsfritt, og kan da delta på annen jegers fellingstillatelse. Forutsetningen blir som for opplæringsjakt på storvilt. Bakdelen med denne ordningen er at ungdom som ikke har jeger sjøl i nær familie eller ikke kjenner noen som en kan spørre om å få bli med, får en større utfordring med å få bli med på slik jakt.

For jakt på rådyrbukk foreslås det at fjellstyret ikke tilbyr opplæringsjakt. Her er utgangspunktet er at vi administrere en jakt som det er stor etterspørsel etter. Bukkejakta på statsallmenningen i Engerdal har etter hvert blitt populær, mye pga at den har vært praktisert som avlysningsjakt. Dette har gjort at mange får en mulighet til å delta. Ankepunktet har vært at det etter hvert har blitt for mange deltagere. For et par-tre år siden innførte derfor fjellstyret et maksimumstall på antallet deltagere. Det skal visstnok fortsatt være misnøye med denne ordningen med begrunnelse i at det var for mange deltagere og at dette skapte farlige situasjoner. Det er ikke framsatt noen klager om dette til fjelloppsynet eller fjellstyrekontoret, og vi har heller ikke hørt om at det skal ha skjedd uheldige situasjoner. Synet om at antallet deltagere burde begrenses har allikevel nådd fram, og for i år er det vedtatt et opplegg der jakta er delt opp i to perioder, slik at halvparten av jegerne jakter en periode på 4 dager før neste gruppe slipper til. Det er slik de fleste bukker skytes de første dagene i jakta. Sjansene er derfor større for de som havner i den første jaktperioden. Dersom en innenfor denne ordningen i tillegg gir opplæringsjegere egne kort, kan det skape spekulasjon og misnøye, jfr prinsippene rundt elgjakt. Det er jo uansett mulig for en ung jeger å være med på bukkejakt for å se og lære, sjøl om en ikke bærer eget våpen eller har rett til å felle eget dyr.

Alternativet ville vært at opplæringsjeger kan tilbys «Kompiskort» på bukkejakt, som da gir mulighet for å delta på annen persons jaktkort med eget våpen. Kompiskort gjelder for øvrige ikke ved bukkejakt.

Beverjakta har de seinere åra også vært veldig begrenset fordi bestanden har hatt en markant nedgang sammenlignet med en del år siden. Vurderingen har derfor vært at det ikke er tilrådelig å ha en høy avskyting, og det er heller ikke lagt ut mer enn 15 -20 kort/år. Dermed er antallet kort mindre enn etterspørsel, og det blir «rift» om de korta som er tilgjengelig. Siden vi tilbyr opplæringsjakt på småvilt og ordinær rådyrjakt, skulle det være mulig for en jaktinteressert ungdom å få muligheter på andre arter enn bever.

Økonomisk sett vil alle opplæringskort som går på bekostning av øvrige kort, gi mindre inntekter til fjellstyret, forutsatt at opplæringskort skal være vederlagsfrie eller ha en lav pris.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. På statsallmenningen i Engerdal kan den som oppfyller kravet som opplæringsjeger for storviltjakt, delta på elgjakt dersom elgjaktlaget med avtale godkjenner det. Jaktleder er ansvarlig for at nødvendig dokumentasjon foreligger og at opplæringsjeger oppfyller kravet. Opplæringsjeger må framvise samme dokumentasjon som øvrige elgjegere på statsallmenningen.
2. På statsallmenningen i Engerdal kan den som oppfyller kravet som opplæringsjeger for storviltjakt, delta på ordinær rådyrjakt ved at opplæringsjegeren tildeles et kompiskort. Dette gir rett til å delta i jakt på annen jegers tildelte fellingstillatelse/jaktkort.
3. På statsallmenningen i Engerdal kan den som oppfyller kravet som opplæringsjeger for småviltjakt, tildeles jaktkort vederlagsfritt innenfor vedtatt jaktperiode og med de avgrensinger og vilkår fjellstyret har satt for jakta.
4. Opplæringsjakt på rådyr tilbys i form av vederlagsfritt kompiskort gjeldende for ordinær rådyrjakt.
5. Opplæringsjakt på småvilt og rådyr tildeles etter søknad og håndteres uavhengig av øvrige kortordninger og avtaler.
6. Opplæringsjakt for rådyrbukk og bever tilbys ikke.

Sak 50.21	Ark 433.1	Saksbeh.: OOps
Høring: fornying av skilt og informasjon – Sømådal Løypeservice		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF, datert 28.05.21.

Bakgrunn

Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse i forbindelse med søknad fra Sømådal Løypeservice om fornying og komplettering av kart og skilt i tilknytning til skiløyper og sommerstier i Sømådalen.

Fjellstyret avgir sin uttalelse til Statskog i forhold til at dette er et grunndisponeringstiltak (Fjellevens §12). Fjellstyret må vurdere tiltaket i forhold til bruksrettsutøving, samt i forhold til friluftslivet og naturvern hensynet.

Administrasjonens vurdering

Tiltaket medfører en behøvelig oppdatering av informasjons- og vegvisningsskilter knyttet til skiløyper og stier i Sømådalsområdet. I følge søker er det flere tiår siden eksisterende skilt og kart ble produsert. Det har i løpet av disse også skjedd justeringer og endringer, noe som også bidrar til at behovet for oppdatert informasjon i området.

Fjellstyret må vurdere tiltaket ut fra hensynet til bruksrettsutøving, prinsippene for naturvern og friluftslivet. Så langt administrasjonen kjenner til, gjelder tiltaket i eksisterende løype- og stinett. Det er ikke registrert at dette har medført vesentlig ulempe for bruksrettsutøvingen i området. Det er heller ikke kjent at løypenettet medfører forringelse av viktige naturverdier. For friluftslivet vil tiltaket sannsynligvis oppfattes som positivt, ved at det blir lettere å orientere seg i løypenettet.

Tiltaket vurderes derfor som positivt for området. En kan ikke se bort fra at en slikt oppgradering med fordel også kunne vært gjort andre steder på statsallmenningen. Fjellstyret har i vinter tilskrevet kommunen og etterlyst en oppdatering av den sk. «skiløypeforskriften» som det fra kommunens side tidligere er signalisert at skal revideres. Så har ikke skjedd ennå, og svaret fra kommunen indikerer at det heller ikke kommer til å skje med det første.

Administrasjonens forslag til vedtak:

Engerdal fjellstyre har ingen innvendinger til at Sømådal Løypeservice oppdaterer kart, skilter og informasjon i tilknytning til stier og skiløyper som omsøkt. Skilting bør følge brukte standarder og monteres på egne stolper. Arbeidet kan med fordel koordineres med tilsvarende skilting og informasjon i tilgrensende områder.

Sak. 51.21	Ark 352	Saksbeh.: LRP/OOps
Høring: oppsetting av bom, Sundveien 1642		

Saksdokumenter vedlagt:

- Mail, datert 19. april
- Mail, datert 24. mai
- Oversiktsbilder og kart

Bakgrunn:

Lena Sæther Thwaite søker om tillatelse til å sette opp bom på vei ned til fritidseiendom i Sundveien 1642. De har de siste årene hatt økende utfordring med feilparkerte biler, bobiler og campingvogner som har sperret veien og hindret fremkommeligheten ned til hytta. Utfordringen har vært størst på sommerstid når det er vanskelig å spore opp eier av kjøretøyet som ofte er ute i båt. På vinterstid er det hytteeier som betaler brøyting av veien og det finnes da ikke parkeringsmuligheter. Dette resulterer i at folk parkerer i selve veien foran hytta. Så langt i år har de opplevd flere tilfeller hvor hytteeier har måtte gå ut på sjøen og etterlyser bileier.

Søker skriver at de ønsker å sette opp en bom for å løse dette problemet. Bommen er tenkt etablert ganske langt opp på veien, på et sted det er parkeringsmuligheter. I utgangspunktet var det sendte søker inn to forslag til plassering av bom, men det ene alternativet bortfalt da eier av naboeiendom ikke ønsket en bom. Søker har videre vært i kontakt med Statskog og lagt frem saken. Veien trenger vedlikehold og mange kjører utenfor veien for å unngå å kjøre i hull og på store steiner.

Utfordringer knyttet til veien og vedlikehold av veien, har vært oppe hos Statskog og fjellstyre tidligere. Arkivet hos Statskog viser at denne veien ble etablert uten tillatelse når hytten ble bygd av daværende eier i 1970. I 1983 redegjorde eier for dette forholdet. Samtidig ble det stadfestet av både eier og skogforvalteren at mange benyttet veien for å komme seg ned til Galtsjøen. Som en følge av bruken og slitasjen på veien ga fjellstyre i 1983 et tilskudd på 3000,- til vedlikehold/utbedringer av veien. På det tidspunktet var det ikke ønskelig med bom på veien da dette kunne føre til «privatisering» av allmenningen.

Engerdal fjellstyre gir sin uttalelse til Statskog i forhold til at dette er et grunndisponeringstiltak (Fjelloven§12). Fjellstyre må vurdere tiltaket i forhold til bruksrettsutøvelse, samt forhold knyttet til friluftslivet og naturvernforhold

Administrasjonens vurdering:

Fjellstyre skal i denne saken forholde seg til fjelloven §12, og vurdere tiltaket i forhold til bruksrettsutøvelse, friluftsliv og naturvern hensyn.

Forhold knyttet til bruksrettutøvelse, friluftsliv og naturvern kan vurderes vesentlig og mindre vesentlig. Interessene teller like mye, men disse forholdene variere selvfølgelig fra sak til sak. Fjellstyre skal på bakgrunn av dette, finne riktig balanse mellom hensyn til allmennheten og hensynet til eieren av denne fritidseiendommen.

Søker ønsker hovedsakelig å sette opp bom for å minske slitasjen på veien og for å hindre uønskede hendelser knyttet til feilparkeringer. De opplever stadig utfordringer knyttet til dette, og problemstillingen ift. vedlikeholdet av veien er et vedvarende problem så lenge bruken er som den er. Bommen vil bli plassert øverst i innkjøringen til fritidseiendommen, se kart og bilder. Søker hadde som nevnt tidligere to forslag til plassering, men det er kun alternativ B som vil være aktuell.

Det er her allmennhetens interesser kommer inn og skal vurderes. Fjellstyrets vurdering er at så lenge det finnes muligheter for å komme ned til Galtsjøen på annen måte, så vil ikke bommen medføre vesentlig ulempe ift. bruksrettutøvelse og friluftsliv. Allmennheten kan i dette tilfellet enten parkere lengre oppe i veien, eller benytte seg av andre veier/plasser langs Sundveien for å komme ned til Galtsjøen. Det er også mulig å ta kontakt med Galten Gård for å komme seg ned. Dette er en turistbedrift som lever av turister og dette kan igjen knytte de mer direkte opp mot turister og de som bruker området.

Administrasjonen mener uansett at en bom ikke løser problemet med feilparkerte biler av seg selv. De er viktig at det kommer tydelig frem at det ikke er lov å parkere foran bommen. En tilgjengelig parkeringsplass både på sommertid og vinterstid vil i denne sammenhengen være forebyggende og anbefalt. Det er ingen selvfølge at det ikke blir parkert foran bommen, og da er man like langt.

Et alternativ til bom som skilting. Tydelig merking/skilting ved starten av veien kan være preventivt og verdt å prøve før man går til det skrittet å bomme veien. Dette tiltaket har ikke blitt prøvd ut det vi vet om.

Tradisjonelt har både Statskog og fjellstyre vært restriktive ift. oppsetting av bom på statsallmenningen. Administrasjonen vet om noen tilfeller der bom har blitt tillatt satt opp. I disse tilfellene har det vært dokumentert tap pga. gjentatte tyveri.

Fjellstyret skal også vurdere naturvern hensynet. I dette tilfellet vil både bommen og den lille parkeringsmuligheten ligge ved eksisterende vei. Det trengs derfor ikke store inngrep i naturen ellers. Parkeringsmulighetene lenger opp i veien, vil sikre at man får parkert og administrasjonen tror dette vil bidra til mindre slitasje på vegetasjon i nærheten av veien. Administrasjonen kan på bakgrunn av dette, ikke se at det er noen naturverdier av stor betydning som direkte blir berørt, eller som det bør tas spesielt hensyn til.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

1. Engerdal fjellstyre har i utgangspunktet ingen innvendinger om at det sette opp veibom ned til fritidseiendommen i Sundveien 1642 med plassering vist i forlag B i søknaden. Fjellstyre mener allikevel at alternativet med skilting bør vurderes og prøves ut. Bakgrunnen for dette er at det ikke er gitt at en bom alene vil løse problemet med feilparkerte biler.
2. Engerdal fjellstyre har ingen innvendinger mot at det inngås en avtale mellom eier av fritidseiendommen og Statskog ift oppsetting av veibom hvis det blir løsningen.